

**Prasība, kas celta 2012. gada 9. jūlijā — Eiropas Komisija/
Polijas Republika****(Lieta C-331/12)**

(2012/C 287/44)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Hetsch, L. Nicolae un J. Hottiaux)

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/136/EK, ar ko groza Direktīvu 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem, Direktīvu 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē un Regulu (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā⁽¹⁾, vai katrā ziņā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Polijas Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 4. punktā paredzētos pienākumus;

— noteikt Polijas Republikai atbilstoši LESD 260. panta 3. punktam sodanaudu par pienākuma paziņot par pasākumiem, kas veikti Direktīvas 2009/136/EK transponēšanai, neizpildīšanu EUR 56 095,20 dienā no dienas, kas pasludināts spriedums šajā lietā;

— piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas transponēšanai beidzās 2011. gada 25. maijā.

⁽¹⁾ OV L 337, 11. lpp.

**Prasība, kas celta 2012. gada 10. jūlijā — Eiropas Komisija/
Polijas Republika****(Lieta C-332/12)**

(2012/C 287/45)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Hetsch, L. Nicolae un J. Hottiaux)

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvu 2009/18/EK, ar ko nosaka pamatprincipus negadījumu izmeklēšanai jūras transporta nozarē un groza Padomes Direktīvu 1999/35/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/59/EK⁽¹⁾, vai katrā ziņā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Polijas Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 25. punktā paredzētos pienākumus;

— noteikt Polijas Republikai atbilstoši LESD 260. panta 3. punktam sodanaudu par pienākuma paziņot par pasākumiem, kas veikti Direktīvas 2009/18/EK transponēšanai, neizpildīšanu EUR 56 095,20 dienā no dienas, kas pasludināts spriedums šajā lietā;

— piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas transponēšanai beidzās 2011. gada 17. jūnijā.

⁽¹⁾ OV L 131, 114. lpp.

**Prasība, kas celta 2012. gada 11. jūlijā — Eiropas Komisija/
Polijas Republika****(Lieta C-333/12)**

(2012/C 287/46)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Hetsch, C. Vrignon un J. Hottiaux)

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. decembra Direktīvu 2007/65/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos⁽¹⁾, vai katrā ziņā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Polijas Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 3. punktā paredzētos pienākumus;

— noteikt Polijas Republikai atbilstoši LESD 260. panta 3. punktam sodanaudu par pienākuma paziņot par pasākumiem, kas veikti Direktīvas 2007/65/EK transponēšanai, neizpildīšanu EUR 112 190,4 dienā no dienas, kas pasludināts spriedums šajā lietā;

— piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas transponēšanai beidzās 2011. gada 19. decembrī.

(¹) OV L 332, 27. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 16. jūlijā iesniedza Østre Landsret (Dānija) — Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser/Manova A/S

(Lieta C-336/12)

(2012/C 287/47)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Østre Landsret

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser

Atbildētāja: Manova A/S

Prejudiciālais jautājums

Vai saskaņā ar ES tiesību vienlīdzīgas attieksmes principu līgumslēdzēja iestāde, beidzoties pieteikumu dalībai publiskā iepirkuma procedūrā iesniegšanas termiņam, nevar saņemt uzaicinājumā iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā prasīto informāciju attiecībā uz pretendenta jaunāko publicēto bilanci, ja attiecīgais pretendents, piesakoties iepriekšējās kvalifikācijas atļaušanai, šādu bilanci nav iesniedzis?

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturrtā palāta) 2012. gada 8. maija spriedumu lietā T-101/11 Mizuno KK/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2012. gada 17. jūlijā iesniedza Mizuno KK

(Lieta C-341/12 P)

(2012/C 287/48)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Mizuno KK (pārstāvji — T. Wessing, T. Raab un H. Lauf, advokāti)

Otrs lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas 2012. gada 8. maija spriedumu lietā T-101/11, kā arī Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 15. decembra lēmumu lietā R 0821/2010-1;

— piespriest otram lietas dalībniekam atlīdzināt gan pirmās instances, gan apelācijas tiesvedības tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī apelācijas sūdzība ir iesniegta par Vispārējās tiesas 2012. gada 8. maija spriedumu lietā T-101/11, ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzējas prasību par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 15. decembra lēmumu lietā R 0821/2010-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Golfino AG* un *Mizuno KK*.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja savas apelācijas sūdzības pamatojumam būtībā izvirza šādus pamatus:

Vispārējās tiesas konstatējumi par jau pastāvošas grafiskas preču zīmes, kas sastāv no burta “G” un simbola “+”, aizsardzības apjomu un atšķirtspēju no tiesību piemērošanas viedokļa esot kļūdaini. Vispārējā tiesa esot nepareizi uzskatījusi, ka šo abu elementu kombinācijai neesot nekādas nozīmes.

Ņemot to vērā, Vispārējā tiesa, apzīmējumu līdzības vērtējumā vadoties nevis pēc abu preču zīmju kopējā iespaida, bet gan pēc to atsevišķiem elementiem, esot kļūdaini konstatējusi sajaukšanas iespēju starp pastāvošo grafisko preču zīmi un apelācijas sūdzības iesniedzējas grafisko preču zīmi, kuru lūgts reģistrēt un kura sastāv no burta “G” un simbola “+”, kā arī bultas simbola.

Turklāt Vispārējā tiesa esot kļūdaini uzskatījusi, ka abās grafiskajās preču zīmēs ietvertā burta “G” līdzība esot būtiskāka par citiem, atšķirīgiem elementiem. Vispārējai tiesai, pareizi vērtējot, būtu jāņem vērā nevis atsevišķais “G” burts, bet gan tikai kopējā simboliskā nozīme.

Tā esot taisnība, ka abas strīdus preču zīmes sastāvot no fonēmas/g/, taču preču zīmju būtība viennozīmīgi ir meklējama to grafiskajā, nevis fonētiskajā attēlojumā. Līdz ar to abu preču zīmju sajaukšanas iespēja neesot konstatējama.